

МАГНЕТИЗЪМ НА СЪЩЕСТВАТА И ПРЕДМЕТИТЕ

Когато човек прави нещо, той не само внася в него своя магнетизъм, но и гласът на душата му се въплъщава в това, което прави. За сетивния човек не представлява трудност по храната, която му е предложена, да определи мислите на готвача, степента му на духовно развитие, както и това, за което е мислил в момента на готвенето — всичко се съдържа в храната. Ако готвачката е била раздразнена по време на готвенето, ако е мърморела и се е чувствала нещастна, ако е въздишала от мъка — това се представя пред нас заедно с храната, която е приготвила. Именно знанието за този факт е заставяло индусите да канят в качеството на готвач брамин от висша каста, чиято духовна еволюция е висока, животът му е чист, мислите — възвишени. И до ден-днешен: един брамин, който понякога е и Гуру — учител за другите касти — може да бъде великолепен готвач.

В древни времена, когато човешката личност се е проявявала във всичко, всеки човек, независимо от степента на своето положение в обществото, е умее да поднася и приготвя блюда за себе си и за приятелите си. Този, който канел в дома си роднини и приятели и им поднасял собственоръчно приготвени блюда, демонстрирал с това най-голямо уважение към тях. Главното е било не блюдото, а мисълта, вложена в него. В днешно време животът, изглежда, не следи много за неща от личния характер. Било е време на Запад и на Изток, когато изкуството за тъкане или бродирание на дрехи е било познато на всяко малко момиче и да дариш брат или сестра, любим или роднина с малка вещ, направени от собствените ти ръце, е било скъп обичай. Сега е лесно да купиш нещо от магазина — никой не знае кой го е правил и как. Понякога без желание и с негодувание или по друг начин. Остава загадка, в какво състояние се е намирал в този момент работникът? Какво е вложил в изработения предмет? Когато момичето шие за този, когото обича, с всеки бод предава и своята мисъл. Ако работи с любов и силно чувство, всеки бод поражда нова мисъл, вплита я в тъканта и оказва на любимия помоща, от която се нуждае душата му.

Кой се интересува днес кой е изработил вагоните, самолетите и корабите и на кого поверяваме живота си? Кой знае какво е било състоянието на ума на строителите на „Титаник“? Имало ли е сред тях миротворец, обучаващ ги да съхраняват определена нагласа на ума по време на неговото създаване?

Всичко, което някога е било създадено, носи в себе си магнетично излъчване. Ако работата е била свършена, без да се вложи нужната мисъл, много е възможно опасност да грози хората, които пътуват на кораба, във влака или в колата. Много често ставаме свидетели на нередности, сякаш нямащи видима причина, нещо се случва без материален повод. Значи в създаването на тази вещ е била привнесена мисъл за разрушение и тя работи чрез вещта - това е нещо по-живо от самата вещ. Нещо аналогично става и когато се строи къща. Предават се мислите на тези, които са строили, дори на хората, изработили проекта.

Мисълта, въплътена във вещите, носи жизнена сила, или по-точно казано - вибрационна сила. В концепциите на мистиците се счита, че вибрациите имат три аспекта: чуване, виждане и осезаемост. Вибрациите, вместени в предмета, никога не са видими и не се чуват. Те са само осезаеми. Осезаеми за интуитивната способност на човека. Но това не означава, че този, който е загубил интуитивната си способност, не ги усеща, той също ги усеща, но това става несъзнателно.

Накратко, съществува мисъл, въплътена във всички предмети, създадени от индивид или колектив от хора и тази мисъл води до съответни резултати.

ВАН е във всичко, но предметът е само инструмент, а човекът е самият живот. Само човек може да изпълни предмета с живот. Когато се създава определена вещ, в периода на създаването, в нея се вътква „живот“, който се проявява подобно на дишането в тялото. Не трябва да забравяме, че когато носим цветя на болен и заедно с тях носим изцеляваща мисъл, Цветята предават тази мисъл, и когато болният ги гледа, това му помага в изцелението. Всяка храна, всичко, което поднасяме на друг с любов, поражда у него усещане за хармония и щастие. Затова всяка вещ, дадена или приета с любов, с хармонична и хубава мисъл е безценна. Защото работата не е в предмета, а в това, което стои зад него. Нима това не ни учи, че значение има не само създаването или изготвянето на вещите в нашия живот, но и влагането в тях на

хармонична и конструктивна мисъл, за да може нашата работа да придобие хилядократно по-голяма ценност.

Когато изработваме определена вещ, не бива да забравяме нещо много важно - ние не само създаваме вещта, ние и вдъхваме живот. А това открива пред нас широко поле за дейност, която можем да извършим без особени усилия или висока цена. По своите резултати такава работа е много по-важна, отколкото си мислим или представяме. Нима това не е велика благословия: да бъдем способни да направим нещо важно, без да парадираме с това? Когато човек пише писмо често влага в него това, което думите не могат да изразят - едно невидимо чувство, което достига до сърцето на получателя. Дори в една дума да е вложена любов, тази дума ще окаже по-голям ефект, от хиляди други. Писмото ще започне да говори на човека. То е много повече от думи, изписани върху хартия. То говори за личността на пишещия, за настроението му, за духовното му развитие, за неговата радост и печал. Писмото винаги предава повече, отколкото е написано в него.

Спомнете си великите души, които са идвали на земята в различни времена. Условията са били против тях, на всяка крачка са срещали трудности при изпълнение на мисията си, но въпреки всичко са създали и оставили своя жив глас. И този глас продължава да звучи дълго след тяхното тръгване от света и да се разпространява с времето по цялата Вселена, изпълнявайки това, което някога са желали. Възможно е да са необходими столетия, за да може тяхната мисъл да се реализира, но тя е нещо безценно, което стои отвъд човешкото разбиране.

Ако само можехме да разберем какво е това, което наричаме дух, много по-силно бихме почитали човека. Толкова малко се доверяваме на човека, толкова слабо вярваме в него, толкова малко го уважаваме, толкова ниско ценим човешките възможности. Само ако знаехме какво стои зад всяка силна или слаба душа, бихме разбрали, че всички възможности се съдържат във всеки от нас и никога не бихме недооценявали когото и да било и не бихме губили уважението към някого, без да се замислим защо този човек е създаден такъв, какъвто е. ВАВ е сътворил нашия свят посредством всички съществуващи форми и всичко е било замислено, подготвено и сътворено от един-единствен Създател, изградил един свят на разнообразие.